

узере олубъ). Управлението било повѣрено на единъ особенъ самостоятеленъ войвода, съ независима властъ и самостоятелно финансово бюро, наречено (Калеми юлмачтуа тефрикаве сербесиетъ узере и даре олулмаси). Покойниятъ Рустемъ Паша презъ живота си е съградилъ съ частъ отъ паритѣ, които той е получилъ отъ приходитѣ на тия свободни села, една великолепна свещена джамия, както и нѣколко други медресета, тюрбета, завиета и други Богоугодни обществени заведения. Поменатата джамия, както и сградитѣ, се намирали въ мѣстността наречена „Едрене капуси“ въ престолния ми градъ Константиние. Сжщо въ града Русчукъ е била съградена друга свещена джамия, заедно съ медресата и други Богоугодни заведения. Сетне, подиръ смъртъта на завещателя неговитѣ наследници редовно сж изпращали въ двата мюсюлмански свещени града Мека и Медина, всѣка година, известни парични суми за подържането светото киабе и на известната Света-гора, наречена джебели юрфанъ. Независимо отъ това, наследницитѣ на завещателя отъ приходитѣ на тѣзи вакъвски свободни села Горна и Долна Орѣховица, Лѣсковецъ и Арбанаси сж изпращали въ готови пари по шесть товара сребърни акчета. Тѣзи акчета сж били предназначени специално за помощъ на беднитѣ мохамедани, които сж живѣли въ двата свещени мюсюлмански градове. А останалитѣ приходи отъ тѣзи села, като излишни, ще служатъ за подържане членоветѣ отъ многобройното потомство на покойния завещателъ. И така воденето дѣлата на раята християни и управлението на тѣзи села ще принадлежи по желание на завещателя на най-стария членъ—наследникъ на завещателя, а правото за управителъ войвода ще се възлага на най-стария синъ, като се пази редътъ на старшинството на мъжкитѣ чеда, произхождащи като наследници по низходяща линия и подъ название вахви евлядиетъ. Въ текста на това завещание сж изброени всички разходи, които се следва да се употребятъ за Богоугодни цели, както и за подържането на бедни хора въ Мека и Медина. Това завещание е било одобрено и санкционирано отъ блаженопочившитѣ велики султани: Баща ми, дѣдо ми и прадѣдо ми. Тѣзи султани сж приели, щото владението върху тѣзи свободни села, да бжде по установения редъ евлядиетъ. А селата да се именуватъ Арбанашки села или Арнаутъ кариелери.. Тѣхнитѣ махали, както и живущитѣ въ тѣхъ рая селяни могатъ да преминатъ изцѣло въ наследство на наследницитѣ по мъжка линия по редътъ на старшинство и по узаконенитѣ села „хаки евлядитѣ“.

Направеното по този начинъ завещание е било напълно одобрено и санкционирано отъ блаженопочившия султанъ Селимъ Ханъ II (1566—1574 г.) съ Царски ферманъ. Въ